

Aften Et hav der vugger sig til ro

Musik: Matti Borg
Tekst: Julianne Preisle
Arrangør: Michael Bojesen

$\text{♩} = 60$

Soprano: 1. Et hav, der vug- ger sig til ro nu en strand der mørk - ner så
2. En nat der nær- mer sig så blødt nu en lyd der stil - ner om
3. Et lys der sæn- ker sig så tavst nu en sol så lang - somt på

Alto: 1. Et hav, der vug- ger sig til ro nu en strand der mørk - ner så
2. En nat der nær- mer sig så blødt nu en lyd der stil - ner om
3. Et lys der sæn- ker sig så tavst nu en sol så lang - somt på

Tenor: 1. Et hav, der vug- ger sig til ro nu en strand der mørk - ner så
2. En nat der nær- mer sig så blødt nu en lyd der stil - ner om
3. Et lys der sæn- ker sig så tavst nu en sol så lang - somt på

Bass: 1. Et hav, der vug- ger sig til ro nu en strand der mørk - ner så
2. En nat der nær- mer sig så blødt nu en lyd der stil - ner om
3. Et lys der sæn- ker sig så tavst nu en sol så lang - somt på

4

blidt, en ren o - ran - ge - rød ma - gi en
os, en lil - la - ly - se - rød ma - gi en
vej en som - mer - nat - te - blå ma - gi et

blidt, en ren o - ran - ge - rød ma - gi en
os, en lil - la - ly - se - rød ma - gi en
vej en som - mer - nat - te - blå ma - gi et

blidt, en ren o - ran - ge - rød ma - gi en
os, en lil - la - ly - se - rød ma - gi en
vej en som - mer - nat - te - blå ma - gi et

blidt, en ren o - ran - ge - rød ma - gi en
os, en lil - la - ly - se - rød ma - gi en
vej en som - mer - nat - te - blå ma - gi et

7

2

fred, der ræk-ker vidt mens vi
sjæl, der kas - ter los mens vi
sind, der åb - ner sig mens vi
hol - der hæn - der.
lyt - ter bøl - ger.
fan - ger stjer - ner.

fred, der ræk-ker vidt mens vi
sjæl, der kas - ter los mens vi
sind, der åb - ner sig mens vi
hol - der hæn - der.
lyt - ter bøl - ger.
fan - ger stjer - ner.

8

3

mens vi, mens vi
mens vi, mens vi
mens vi, mens vi
hol - der hæn - der.
lyt - ter bøl - ger.
fan - ger stjer - ner.

fred, der ræk-ker vidt mens vi
sjæl, der kas - ter los mens vi
sind, der åb - ner sig mens vi
hol - der hæn - der.
lyt - ter bøl - ger.
fan - ger stjer - ner.

9

10

11

- 1 Et hav, der vugger sig til ro nu
en strand der mørkner så blidt,
en ren orangerød magi
en fred, der rækker vidt
mens vi holder hænder.
- 2 En nat der nærmer sig så blødt nu
en lyd der stilner om os,
en lillalyserød magi
en sjæl, der kaster los
mens vi lytter bølger.
- 3 Et lys der sænker sig så tavst nu
en sol så langsomt på vej
en sommernatteblå magi
et sind, der åbner sig
mens vi fanger stjerner.